(३) अथ तृतीयं मन्त्रमाह। "येन ब्रह्म येन क्षत्रं। येनेन्द्राग्नी प्रजापतिः सोमो वरुणो येन राजा। विश्वे देवा ऋषयो येन प्राणाः। अङ्गो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षाये तपसो विमोचनीः। आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम्" इति। 'येन' दीक्षाकर्म्मणा, ब्रह्मक्षत्रादीनि स्वस्वमहिमानं प्रतिपेदिरे 'प्राणाः', च यजमानानुच्छ्रितादीक्षाकर्म्मणैव स्वकीयोच्छ्वासनिश्वासादिव्यापारक्षमत्वं प्रतिपेदिरे। अङ्ग इत्यादि पूर्व्ववत्॥

(४) य आहिताग्निरन्यदीये यागे आर्त्विज्यं कृत्वा सोमं भक्षयेत् तस्य होमार्थास्त्रयो मन्त्राः। तत्र प्रथमं मन्त्रमाह। "अपां पुष्पमस्योषधीनाꣳ रसः। सोमस्य प्रियं धाम॥ २॥ अग्नेः प्रियतमꣳ हविः स्वाहा" इति। हे आज्य त्वं 'अपां', 'पुष्पं' कार्य्यम्, 'असि'। अप्सु गोभिः प्रीतासु क्षीरद्वारेणाज्यनिष्पत्तेः। तथा 'ओषधीनां', 'रसः' सारभूतम्, 'असि'। गोभिर्भक्षिताभ्य ओषधिभ्यो निष्पन्नत्वात्। तथा 'सोमस्य', 'प्रियं', 'धाम' स्थानम्, 'असि'। सोमो हि देवतात्माऽऽज्येन हुतेन परितुष्यति। किञ्च 'अग्नेः प्रियतमं हविः', 'असि'। तादृशं त्वां स्वाहुतं करोमि॥

(५,६) अथ द्वितीयतृतीयौ मन्त्रावाह। "अपां पुष्पमस्योषधीनाꣳ रसः। सोमस्य प्रियं धाम। इन्द्रस्य प्रियतमꣳ हविः स्वाहा। अपां पुष्पमस्योषधीनाꣳ रसः। सोमस्य प्रियं धाम। विश्वेषां देवानां प्रियतमꣳ हविः स्वाहा" इति। पूर्व्ववद्व्याख्येयं॥